

כל השנה אביב

את עופרה אביב, יפהפיה מהממת, לא יראו בתחרויות יופי. לא מפני שיש לה משהו עקרוני נגד התחרויות הללו. להיפך, היא נטלה חלק בתחרויות שכאלה ויצאה מהן מאוכזבת ופגועה.

עכשיו היא מצהירה: לא אשתתף עוד בתחרויות יופי. שבעתי מזה! והיפה הזאת, נאה ורשית נאה מקיימת. רק השבוע הציעו לה להשתתף בתחרות יופי מסוימת, והראש היפה נע ימינה ושמאלה וסימן לאו מוחלט.

את האכזבה הגדולה ביותר נחלה בתחרות האחרונה שבה השתתפה. בתחרות הקודמת שבה נטלה חלק, תחרות מלכת היופי, היא קטפה את תואר סגנית מלכת היופי. ציפיתי ליותר. לא בגלל מה שאני חושבת, אלא מפני שזה מה שכולם מסכיבי הכניסו לי לראש.

גם בתחרות האחרונה, הפנים של השמונים. זהו מה שכולם הכניסו לה לראש, והיא, לשמע דיבריהם של המעורבים בתחרות, פיתחה בליבה ציפיות ותקוות. ואז הגיע ערב התחרות, ובחצות קראו בשמות חמש המועמדות הסופיות. אני עומדת, ממתינה, והלב שלי דופק במהירות, ואז המנחה מגיע לשם החמישי, ואני לא בין החמישי!

את אשר חשה כאותם רגעים, קשה לה לשחזר. הרגשה איומה. הרמעות מילאו את עיניה הירוקות. את כל אלה שחייקו, עוררו ואמרו "איזה מין דבר! הרי את היית צריכה להיות הזוכה!" היא זוכרת במטושטש.

כל הלילה בכיתי, אבל למחרת בבוקר קמתי חדשה. כבעלת ניסיון, האם היא חושבת שתחרויות יופי מכורות? עופרה מעריפה שלא לענות. "יהרגו אותי אם אני אומר מה שאני חושבת. בוא נגיד שאני לא חקרת את העניין לעומק, אבל לפי שמועות, הזוכות בתחרויות יופי רבות נקבעות מראש."

ובכל זאת, יש חיים גם מעבר לתחרויות הללו. עובדה: עם תואר או בלערי פילסה עופרה את דרכה, שלא היתה קלה, והיום היא דוגמנית מצליחה.

יופי עוזר בעה"ל

היא חיילת בת 20, ומתגוררת קעת בתל-אביב. במקור — ועד לפני כמה חודשים — היתה נהרייתית.

"עזבת את נהריה, כי הרגשתי שאני נחנקת שם. לא יכולתי להיות שם יותר. אז עברתי לתל-אביב."

ועם המעבר הזה היה גם מעבר צה"לי, שכן אביב היא חיילת מנהיגה. המעבר היה מבסיס בנהריה לקריה שבתל-אביב. עם חוקייהצבא הנוקשים לא היו לה בעיות, גם אלה נמסו למראה בחורה כליכך יפה. כן, לחיילת יפה קל מאוד בצבא. דוגמה?

אחרי סטימתי את הטירונות, ניגש אלי מפקד כוח-ארס-ראשי וביקש שאהיה פקידה של מפקד חילת-השרה. והבקשה הזאת באה בגלל היופי? אלא מה? היתה איתי בטירונות גם הדוגמנית רוגית ויגלה. מבין כל מאות הבנות, רק לי ולה הציעו את התפקיד הזה!"

הציעו לה, אבל היא סירבה. היא רצתה לשרת בנהריה, קרוב לבית. רצתה וגם קיבלה, כלי שום בעיות.

"עד שהרגשתי שאני חייבת לעבור לתל-אביב. גם בגלל הקאריירה. ידעתי שאם עכשיו לא אתן לעצמי את הפוש, אז ישכחו אותי!"

היא עברה להתגורר בדירת אחותה, וניסתה להשתלב בעבודת הדוגמנות. לפני שהגעתי, הייתי בטוחה שכולם פה רק מחכים לי."

אבל מסתבר שהמציאות אינה קלה גם לבעלות פנים יפות. "ישבתי בבית ולא הומינו אותי לתצוגות. שבועות שלמים עברו ככה, והיו רגעים קשים, רגעים של כמעט שבירה." אבל הרגעים הללו חלפו, בעזרת יוזמה וחריצות מצידה. התחילו להזמין אותה, פעם אחת, עוד פעם, ואחר-כך הגיע שטף העבודות.

"לא קל להיכנס אל חדר-הלבשה של דוגמניות, כשאת דוגמנית חדשה." היא זוכרת מבטים צולבים, הערות פוגעות. פעם, לפני אחת התצוגות הראשונות שלי בתל-אביב, עמדת

הצגת בכורה ← עופרה אביב

"עולם-הדוגמנות הוא עולם לא-מפגן, צריך עור של פיל, עם הרבה-הרבה שכבות, כדי לשרוד בעולם הזה."

והיא, בעלת עור-קטיפה מושלם דווקא, שורדת. בחייה האישיים היא כרגע בעלת מעמד של בודדה. אין לי חבר."

הצעות? יש ויש. אבל את אשר היא מחפשת באמת, אין היא מוצאת.

כסף, למשל, אינו חשוב לה. "הדביקו סטיגמה ליפות מיקצועיות, כאילו הן מחפשות רק עשירים. זה לא נכון. אני אף פעם לא יצאתי עם עשיר מפני שהוא כזה, למרות שהיו הרבה עשירים שרק חיכו שאגיד להם כן," והיא לא אמרה.

היא רוצה בגבר שיהיה מבין, אוהב, שיתן לה חום ופינוק. ואם יש כל זה, אז הכסף הוא דבר שולי."

הנוסחה להצלחה בדוגמנות? "זיעה, הרבה זיעה, חריצות ועבודה קשה."

ישי ברם ■

וסירקתי את השיער. דוגמנית ידועה הביטה בי בעיניים מזולזלות ואמרה: יפהפיונת, תשמרי טוב על השיער שלך!"

הן לא מפגנות

יש דוגמנית הכולטת בהתנהגות כזאת. נטע רימון. היא מרגישה כנראה שזמנה עבר, וחושבת שהצעירות גוזלות את מקומה. היא מתייחסת אליהן בצורה מגעילה ממש. באחת מהפעמים הללו ביקשתי ממישהי להשתמש בכובע שלה, והיא כמוכן סירבה. היו לי רמעות בעיניים. אני לא אשכח שאנאבל טמיר ניגשה אלי, חיבקה אותי ואמרה לי, כולן זונות, אל תתייחסי פה לאף אחת, כי אף אחת לא תעזור לך. מה שאת רוצה, תיקחי ממני! היא דוגמן אחר, אילן אשר, היו קרנידאור באפלה.